

[Glistrup]

Bischoff eller Hanne Sommer, der udtaler sig, kunne man akkurat lige så godt lade være med at fremdrage på den måde, som man gør det.

Det er jo rigtigt, at dette i vidt omfang bygger på internationalt samarbejde og sikkert også bør bygge på internationalt samarbejde, og når en enkelt af ordførerne sagde, at fremskridtspartiet var indstillet på at ville bryde de traktater, vi har indgået, så er det forkert. Vi er bare indstillet på at være med i front i det internationale samarbejde og ikke bare bevidstløst køre derudad. Man kan ikke, sådan som kulturministeren var tilbøjelig til det, skyde det alt sammen ind under internationale forpligtelser. Det er i allerhøjeste grad tvivlsomt, hvor ophavsrettens grænser i relation til de mange nye tekniske klæde- dragter i grunden går. Derfor er det sådan, at vi glimrende kan tænke os til, at vi bliver nødt til at gøre vor indflydelse gældende i det internationale samarbejde for at få lavet præciseringer og begrænsninger, som det er hensigtsmæssigt at nå frem til, men dette forslag er bare et grundlag for, at man fra politisk hold kan begynde at diskutere disse problemer, der maser sig mere og mere på, og som man jo altså nu i næsten en menneskealder har fejlet ind under gultæppet, uden at man har kunnet gøre noget som helst reelt ud fra alle de mange kommissioner og alle de mange disputater og andre ting, som har beskæftiget sig med det. Det er vort inderlige håb, at man i stedet for at anvende f.eks. fru Birte Weiss' hadske tone nu vil gå i gang med virkelig at se på alle de mange enkeltproblemer, der presser sig på, og at folketingets kulturudvalg er blevet mere kultiveret under den nuværende formand, end det var under formanden i 1976, hvor man bare benyttede sig af et enkelt fremskridtsmedlems sygdom til hurtigst muligt at afgive betænkning, sådan at man kunne blive fri for at diskutere de reelle problemer, som her rejses.

Det, der er det virkelige indhold i dette beslutningsforslag, er, at vi lægger frem, at der er så og så mange – måske 25, måske 50 – enkeltproblemer, som maser sig på, og som ikke har været gennemtænkt, fordi man ikke har kunnet forestille sig den teknologiske udvikling, da vores forfatterretslovgivning blev til i slutningen af sidste århundrede, og man så mere eller mindre byggede mekanisk

videre på den med nogle udvidelser i første halvdel af dette århundrede.

Jeg håber på et godt og sagligt udvalgsarbejde og skal bidrage dertil ved at oplyse, at jeg ikke selv er medlem af kulturudvalget.

(Kort bemærkning).

Kruse Rasmussen (CD):

To ting får mig op på talerstolen. Den ene er, at ét må man medgive fremskridtspartiet: selvfølgelig har det ret i, at der er en hel masse ophavsretlige problemer, der presser sig på, og det er også nogle ting, der skal løses. Men jeg vil godt lige gøre én ting helt klar: det må ikke stå uimodsagt, at hr. Glistrup meddeler, at udvalget ikke har lavet spor i alle de år, det har siddet, for det er ganske ukorrekt. Inden for de sidste to år er der kommet tre store betænkninger, og jeg tillader mig at nævne dem for hr. Glistrup, således at han kan huske dem selv. I 1981 kom betænkning nr. 912; den handlede om licenskonstruktioner og fotokopiering. I 1982 kom der en om båndafgifter, sanktioner og påtale; den hedder nr. 944. Og i 1982 kom der sågar én til, om beskyttelse af kunstneriske præstationer; den hedder betænkning nr. 962. Dette til orientering for hr. Glistrup.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt benytte min anden omgang her til ganske få kommentarer til det, der er blevet sagt fra hr. Glistrups og også hr. Poulsgaards side.

For det første er der den bemærkning i bemærkningerne til forslaget, som andre ordførere også har stødt sig på, nemlig at kunstnere er mennesker, der vil rage meget til sig, og det er spørgsmålet om gennemsnitsindkomsten for kunstnere.

Det er da klart, at der er nogle kunstnere, der er heldige, der kan producere meget, og som kan sælge meget, og som kan have en høj indkomst, men jeg må nok sige, at fremskridtspartiet generelt foruden det noget hetzende syn på kunstnere, som også jeg har hæftet mig ved mange gange, når jeg har diskuteret kulturpolitik og kunstpolitik med fremskridtspartiet, har et meget romantisk syn på, hvad det er at være kunstner. Det er ikke ligegyldigt, heller ikke for en kunstner, om han eller hun tjener 19.000 kr. om året eller 100.000 kr. om året. Ethvert menneske